

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 47

Vydána dne 27. prosince 1968

11.

OBSAH:

173. Zákon, jímž se mění a doplňuje zákon č. 59/1965 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody
174. Zákon o státním odborném dozoru nad bezpečností práce
175. Zákon o městě Brně
176. Zákon o Kanceláři prezidenta republiky
177. Zákon o věrnostním příspěvku horníků

173

ZÁKON

ze dne 20. prosince 1968,

jímž se mění a doplňuje zákon č. 59/1965 Sb.,
o výkonu trestu odnětí svobody

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Článek I

Zákon ze dne 17. června 1965, č. 59 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, se mění a doplňuje takto:

1. § 61 zní:

§ 61

[¹] Úkoly nápravně výchovné činnosti podle tohoto zákona, jakož i ostrahu a správu v nápravně výchovných ústavech a v ústavech, kde se vykonává vazba, provádí Sbor nápravné výchovy.

[²] Sbor nápravné výchovy je ozbrojený a podle vojenských zásad organizovaný sbor, podřízený ministru republiky, který vykonává státní správu soudů; podrobnosti o jeho organizaci stanoví a předpisy upravující jeho činnost v souladu s jeho posláním vydává ministr republiky, který vykonává státní správu soudů.

[³] Ministr republiky, který vykonává státní správu soudů, je přímým nadřízeným všech příslušníků Sboru nápravné výchovy a vykonává nad nimi kázeňskou pravomoc.

[⁴] Příslušníci Sboru nápravné výchovy jsou povinni řídit se rozkazy ministra republiky, který vykonává státní správu soudů a příslušných velitelů a náčelníků.

2. Za § 61 se zařazuje § 61a ve znění:

§ 61a

[¹] Příslušníci Sboru nápravné výchovy se při plnění svých úkolů důsledně řídí ústavou, zákony a ostatními právními předpisy; při veškeré své činnosti, zejména ve svém vystupování a při zákrocích jsou povinni zachovávat požadavky lidské a občanské důstojnosti a dbát dobrého jména a cti příslušníka Sboru.

[²] Základní úlohou Sboru nápravné výchovy je zabezpečovat, aby nápravně výchovná činnost co nejlépe plnila svou společenskou funkci a vytvářela předpoklady pro trvalou nápravu odsouzených a pro jejich normální zařazení do života socialistické společnosti.

3. § 62 zní:

§ 62

[¹] Příslušníci Sboru nápravné výchovy jsou oprávněni v zájmu zabezpečení účelu výkonu trestu odnětí svobody a vazby, zejména při zákrocích proti rušitelům stanoveného pořádku a kázně a proti maření služebního úkonu a při odvracení útoku na osobu, nepostačovala-li předchozí výzva či domluva, použít v míře nezbytné k dosažení účelu zákroku obušku, přiložit pouta, popřípadě použít jiných prostředků; podrobnější podmínky a pravidla pro použití obušku, pout a jiných prostředků stanoví ministr republiky, který vykonává státní správu soudů zvláštními předpisy.

(2) Střelné zbraně je příslušník Sboru nápravné výchovy oprávněn použít při výkonu své pravomoci jen výjimečně, a to v těchto případech:

- a) aby v případě nutné obrany odvrátil útok vedený proti jeho osobě nebo mu bezprostředně hrozící, anebo útok na život jiné osoby;
- b) nelze-li jinak překonat odpor, směřující ke zmaření jeho závažného služebního zákroku;
- c) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá, nebo se zdráhá opustit svůj úkryt;
- d) podle příslušných předpisů, zejména při výkonu strážní a eskortní služby, k zamezení útoku nebezpečného pachatele, jehož nelze jiným způsobem zadržet, nebo k odvrácení nebezpečného útoku, který ohrožuje střežený objekt nebo stanoviště, po marné výzvě, aby od útoku bylo upuštěno.

(3) Při použití střelné zbraně je příslušník Sboru nápravné výchovy povinen dbát nutné opatrnosti, zejména co nejvíce šetřit života osoby, proti níž zákrok směřuje, a dbát, aby nebyl ohrožen život jiných osob.

(4) Dovolí-li to okolnosti případu, je příslušník Sboru nápravné výchovy před použitím střelné zbraně povinen použít prostředků podle ustanovení odstavce 1.

(5) Zakročí-li příslušníci Sboru nápravné výchovy pod jednotným velením a vedením, řídí se rozkazem velitele, který rozhoduje o použití střelné zbraně podle zásad uvedených v odstavcích 2 až 4.

4. Za § 62 se zařazuje § 62a ve znění:

§ 62a

(1) Příslušníci Sboru nápravné výchovy jsou povinni zachovávat mlčenlivost o věcech, o kterých se dozvěděli při výkonu služby nebo v souvislosti s ní a které v obecném zájmu nebo v zájmu zúčastněných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami; ministr republiky, který vykonává státní správu soudů, stanoví, kdy příslušník Sboru nápravné výchovy může být této povinnosti zproštěn.

(2) Příslušníci Sboru nápravné výchovy požívají při výkonu své pravomoci zákonné ochrany jako veřejní činitelé. Kdo ruší nebo ztěžuje výkon jejich pravomoci, odpovídá podle zákona.

(3) Příslušníci Sboru nápravné výchovy mají právo bezprostředně pronásledovat osobu prchající z výkonu trestu odnětí svobody nebo z výkonu vazby a činit nutná opatření k jejímu zadržení, zejména jsou oprávněni zjišťovat totožnost pode-

zřelých osob a vykonat prohlídku objektu nebo dopravního prostředku, je-li důvodné podezření, že se v nich prchající osoba zdržuje; v rozsahu tohoto oprávnění mají práva a povinnosti orgánů Sboru národní bezpečnosti.

5. § 63 zní:

§ 63

(1) Příslušníkem Sboru nápravné výchovy se může stát bezúhonný, socialistickému zřízení oddaný československý občan, splňuje-li i ostatní předpoklady pro výkon služby.

(2) Příslušníci Sboru nápravné výchovy vykonají při nastoupení služby služební přísahu. Znění přísahy stanoví ministr republiky, který vykonává státní správu soudů.

(3) Příslušníci Sboru nápravné výchovy musí být pro výkon své služby náležitě vycvičeni a vyzkoušeni a jsou povinni dále prohlubovat své vzdělání, kvalifikaci a politické i odborné znalosti.

(4) K zabezpečení úspěšného plnění úkolů nápravné výchovné činnosti stanoví ministr republiky, který vykonává státní správu soudů, pro každou funkci, vykonávanou ve Sboru nápravné výchovy, příslušné kvalifikační předpoklady.

(5) Ministr republiky, který vykonává státní správu soudů, může po dohodě s jinými ministry dočasně pověřit nebo zmocnit jiné orgány plněním úkolů Sboru nápravné výchovy na úseku ostrahy.

6. Za § 63 se zařazuje § 63a ve znění:

§ 63a

(1) Příslušníci Sboru nápravné výchovy podléhají pravomoci vojenských soudů a ustanovením o trestných činech vojenských; jejich hodnosti odpovídají stejným vojenským hodnostem.

(2) Příslušníci Sboru nápravné výchovy, kteří vykonali vojenskou základní službu, jsou po dobu činné služby v tomto sboru osvození od služebních povinností podle branného zákona, které by jinak byli povinni konat.

(3) Na služební poměry příslušníků Sboru nápravné výchovy, na jejich materiální a finanční zabezpečení, na nemocenskou péči a sociální zabezpečení se vztahují dosavadní předpisy; zmocnění upravovat tyto otázky podrobnějšími předpisy, svěřená dříve vydanými zákony ministru vnitra, se, pokud jde o Sbor nápravné výchovy, přenášejí na ministra republiky, který vykonává státní správu soudů, který při tom bude dbát, aby úprava služebních poměrů a zabezpečení příslušníků Sboru nápravné výchovy odpovídala společenské funkci Sboru a obdobným úpravám v jiných ozbrojených sborech.*)

*) Jde o zmocnění, obsažené v těchto zákonech:

zák. č. 88/1952 Sb., o materiálním zabezpečení příslušníků ozbrojených sil

zák. č. 78/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků

zák. č. 101/1964 Sb., o sociálním zabezpečení

zákoník práce č. 65/1965 Sb.

zák. č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu

vyhl. č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem

7. Dosavadní § 66 se zrušuje.

8. Pokud se v ustanoveních § 3 odst. 1 a 2, § 11 odst. 3, § 18 odst. 1, § 29 odst. 2, 4 a 5, § 65, § 67 a § 72 mluví o ministru (ministerstvu) vnitra a tento se zmocňuje k provedení určitých opatření, nebo se mu svěžují určité pravomoci, jde o ministra republiky, který vykonává státní správu soudů, na něhož se uvedená zmocnění a pravomoci přenášejí.

Článek II

Působnost a zmocnění ministra (ministerstva) vnitra v otázkách výkonu vazby, výkonu trestu odnětí svobody a Sboru nápravné výchovy, obsažená

v jiných dříve vydaných zákonech a právních předpisech, předcházejí na ministra republiky, který vykonává státní správu soudů.

Článek III

Předsednictvo Národního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úpiné znění zákona o výkonu trestu odnětí svobody, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených tímto a dalšími zákony.

Článek IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

174

Z Á K O N

ze dne 20. prosince 1968

o státním odborném dozoru nad bezpečností práce

K zvýšení účinnosti ochrany pracujících v oblasti bezpečnosti práce je nezbytné vytvořit nezávislé státní odborné orgány, které budou dozírat, jak organizace a pracovníci plní předpisy k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení ve výrobní a nevýrobní činnosti a jak dodržují stanovené pracovní podmínky.

Proto se Národní shromáždění Československé socialistické republiky usneslo na tomto zákoně:

Základní ustanovení

§ 1

Státní odborný dozor nad bezpečností práce a technických zařízení a nad dodržováním stanovených pracovních podmínek podle tohoto zákona (dále jen „státní odborný dozor“) vykonávají:

- a) Český úřad bezpečnosti práce,
- b) Slovenský úřad bezpečnosti práce a
- c) Inspektoráty bezpečnosti práce.

§ 2

⁽¹⁾ Český úřad bezpečnosti práce je podřízen příslušnému ministru České socialistické repub-

liky. V čele Českého úřadu bezpečnosti práce je předseda, kterého jmenuje a odvolává vláda České socialistické republiky na návrh příslušného ministra. Jemu odpovídá předseda za činnost Českého úřadu bezpečnosti práce a inspektorátů bezpečnosti práce.

⁽²⁾ Slovenský úřad bezpečnosti práce je podřízen příslušnému ministru Slovenské socialistické republiky. V čele Slovenského úřadu bezpečnosti práce je předseda, kterého jmenuje a odvolává vláda Slovenské socialistické republiky na návrh příslušného ministra. Jemu odpovídá předseda za činnost Slovenského úřadu bezpečnosti práce a inspektorátů bezpečnosti práce.

⁽³⁾ V České socialistické republice zřizuje inspektoráty bezpečnosti práce Český úřad bezpečnosti práce, jemuž jsou podřízeny. V Slovenské socialistické republice zřizuje inspektoráty bezpečnosti práce Slovenský úřad bezpečnosti práce, jemuž jsou podřízeny. V čele inspektorátů bezpečnosti práce jsou vedoucí inspektoři bezpečnosti práce, které jmenuje a odvolává v České socialistické republice předseda Českého úřadu bezpečnosti práce a v Slovenské socialistické republice předseda Slovenského úřadu bezpečnosti práce.

Působnost, úkoly a oprávnění orgánů státního odborného dozoru

§ 3

(1) Působnost orgánů státního odborného dozoru se vztahuje na všechny organizace a zařízení (dále jen „organizace“) a na samostatné provozovatele a jednotlivé uživatele technických zařízení.

(2) Působnost orgánů státního odborného dozoru se nevztahuje

- a) na činnost, pracoviště a technická zařízení podléhající podle zvláštních předpisů dozoru orgánů státní báňské správy,
- b) na technická zařízení, podléhající podle zvláštních předpisů dozoru orgánů na úseku národní obrany, dopravy a spojů, a na vybrané objekty ministerstva vnitra.

(3) Vláda České socialistické republiky a vláda Slovenské socialistické republiky mohou rozšířit působnost orgánů státního odborného dozoru i na technická zařízení uvedená v odstavci 2 písm. b).

§ 4

Inspektoráty bezpečnosti práce

- a) dozírají, zda se v organizacích, u samostatných provozovatelů a jednotlivých uživatelů technických zařízení dodržují předpisy k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení a předpisy stanovící pracovní podmínky, zejména předpisy o způsobu zaměstnávání žen a mladistvých, o pracovní době, o noční práci a o práci přesčas,
- b) dozírají, zda dokumentace staveb, technických zařízení a technologií a prototypy strojů, zařízení a osobních ochranných pracovních prostředků, vybrané podle zásad stanovených Českým úřadem bezpečnosti práce a Slovenským úřadem bezpečnosti práce, splňují požadavky bezpečnosti práce a technických zařízení,
- c) uplatňují při povolování a kolaudaci staveb a při státním stavebním dohledu požadavky bezpečnosti práce a technických zařízení,
- d) dozírají, zda jsou při projektování, konstrukci, výrobě, montáži, provozu, obsluze, opravách, údržbě a revizích vyhrazených technických zařízení splněny požadavky bezpečnosti práce a technických zařízení a podávají o tom odborná a závazná stanoviska,
- e) provádějí prohlídky a zkoušky vyhrazených technických zařízení,
- f) prověřují odbornou způsobilost organizací, samostatných provozovatelů a jednotlivých uživatelů technických zařízení k výrobě, montáži, opravám, údržbě a revizím vyhrazených technických zařízení a vydávají jim o tom oprávnění, popřípadě jim tato oprávnění odnímají,

g) prověřují odbornou způsobilost pracovníků organizací, kteří jsou pověřeni zkoušením, revizemi, opravami nebo obsluhou vyhrazených technických zařízení, a vydávají jim o tom osvědčení, popřípadě jim tato osvědčení odnímají,

h) zúčastňují se vyšetřování příčin pracovních úrazů, provozních nehod (havárií), poruch technických zařízení a technických příčin průmyslových otrav a nemocí z povolání, popřípadě uvedené příčiny vyšetřují,

i) dozírají, zda dovážená nebo vyvážená technická zařízení a materiály, vybrané podle zásad stanovených Českým úřadem bezpečnosti práce a Slovenským úřadem bezpečnosti práce, splňují požadavky bezpečnosti práce a technických zařízení, a vydávají o tom osvědčení.

§ 5

(1) Český úřad bezpečnosti práce a Slovenský úřad bezpečnosti práce v mezích své územní působnosti

- a) stanoví sídla a obvody působnosti inspektorátů bezpečnosti práce a jejich poboček,
- b) řídí činnost inspektorátů bezpečnosti práce,
- c) provádějí výzkum na úseku bezpečnosti práce a technických zařízení,
- d) vydávají v dohodě s příslušnými orgány a organizacemi předpisy k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení, o evidenci a registraci pracovních úrazů a o hlášení provozních nehod (havárií) a poruch technických zařízení,
- e) rozhodují o odvoláních proti opatřením inspektorátů bezpečnosti práce,
- f) určují, která technická zařízení se považují za vyhrazená ve smyslu § 4 písm. d) až g),
- g) koordinují činnost orgánů uvedených v § 3 odst. 2 při tvorbě předpisů k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení,
- h) plní úkoly uvedené v § 4 v případech, v nichž si to ze zvlášť důležitých celospolečenských důvodů vyhradí.

(2) Koordinaci postupu Českého úřadu bezpečnosti práce a Slovenského úřadu bezpečnosti práce při řešení společných záležitostí upraví statuty těchto orgánů, které schválí příslušná ministerstva České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky.

§ 6

(1) Orgány státního odborného dozoru a jejich pověřeni pracovníci jsou při výkonu dozorčí činnosti oprávněni

- a) vstupovat kdykoliv do prostorů organizací a provozních prostorů samostatných provozovatelů a jednotlivých uživatelů technických zařízení a vyžadovat potřebné doklady, informace a vytvoření podmínek pro výkon dozoru,
- b) nařizovat, aby byly v přiměřených lhůtách odstraněny zjištěné závady, a navrhopvat potřebná technická i jiná opatření,
- c) nařizovat vyřazení strojů a zařízení z provozu, s výjimkou pevných trakčních zařízení a trakčních vozidel na drahách a ve veřejné silniční dopravě, lodí a letadel, a zakázat užívání výrobních a provozních prostorů, technologií nebo činností, ohrožujících život nebo zdraví pracovníků,
- d) zakázat práci přesčas, práci v noci a práci žen a mladistvých, je-li vykonávána v rozporu s příslušnými předpisy.

[²] Orgány státního odborného dozoru jsou dále oprávněny

- a) ukládat pracovníkům organizací, kteří svým zavinením porušili závažné povinnosti, vyplývající z předpisů k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení a z předpisů stanovících pracovní podmínky, nebo zatajili skutečnosti důležité pro výkon dozoru, pokutu až do částky rovnající se trojnásobku jejich průměrného měsíčního výdělku (§ 275 zákoníku práce); jednotlivým uživatelům technických zařízení a samostatným provozovatelům mohou ukládat tyto pokuty do výše 5000 Kčs,
- b) ukládat organizacím za porušení předpisů k zajištění bezpečnosti práce a technických zařízení a předpisů stanovících pracovní podmínky pokutu až do částky 100 000 Kčs; za nedodržení nově stanoveného termínu k provedení nápravy zvýšit původně určenou pokutu až o 100 %.

Všeobecná a závěrečná ustanovení

§ 7

[¹] Orgány státního odborného dozoru spolupracují s orgány Revolučního odborového hnutí a orgány Svazu družstevních rolníků a informují je o opatřeních k odstranění závad zjištěných při své činnosti.

[²] Orgány státního odborného dozoru spolupracují s ústředními orgány, s národními výbory, s ostatními orgány státní správy a s orgány družstev. Všechny tyto orgány jsou povinny poskytovat orgánům státního odborného dozoru na požádání podklady a informace potřebné pro výkon tohoto dozoru.

§ 8

[¹] Zrušují se:

- a) ustanovení § 13 a 14 zákona č. 67/1960 Sb., o výrobě, rozvodu a využití topných plynů (plynárenský zákon), ve znění zákona č. 64/1962 Sb.,
- b) vládní nařízení č. 53/1952 Sb., o zajištění bezpečnosti a hospodárnosti provozu některých technických zařízení,
- c) vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. 114/1962 Sb., o státním odborném dozoru nad technickým stavem strojů používaných v zemědělství a nad bezpečností a ochranou zdraví při práci s těmito stroji.

[²] Působnost orgánů na úseku dozoru nad bezpečností práce a technických zařízení, vykonávaná dosud podle předpisů uvedených v odstavci 1, přechází na orgány zřízené podle tohoto zákona.

§ 9

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

175

ZÁKON

ze dne 20. prosince 1968

o městě Brně

Ve snaze uvést do souladu postavení a působnost národních výborů města Brna s jeho společenskou funkcí a s jeho významem jako významného průmyslového a sídlištního centra Československé socialistické republiky, sídla mezinárodních veletrhů a tradičního kulturního a politického střediska Moravy

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Základní ustanovení

§ 1

Město Brno tvoří samostatnou územně správní jednotku.

§ 2

(1) Orgánem státní moci a správy v městě Brně je Národní výbor města Brna.

(2) Národní výbor města Brna je přímo řízen vládou České socialistické republiky.

§ 3

(1) Území města Brna tvoří tyto městské části: vnitřní část města Brna, Kohoutovice, Nový Lískovec, Jundrov, Komín, Zabovřesky, Husovice, Komárov, Královo Pole, Medlánky, Mokrý Hora, Řečkovice, Židenice, Černovice, Bohunice, Starý Lískovec, Bystrc, Kníničky, Dolní Heršpice, Horní Heršpice, Nové Moravany, Přízřenice, Maloměřice, Obřany, Líšeň, Slatina, Brněnské Ivanovice, Holásky, Tuřany.

(2) Území města Brna se dělí na městské obvody. Vytvořit anebo zrušit městský obvod nebo změnit jeho území přísluší Národnímu výboru města Brna, který o tom rozhoduje po vyjádření obvodních národních výborů, projednaném s občany.

§ 4

Orgány státní moci a správy v městských obvodech města Brna jsou obvodní národní výbory.

§ 5

Národní výbor města Brna s obvodními národními výbory plní na území města úkoly národních výborů všech stupňů.

§ 6

Národní výbor města Brna a obvodní národní výbory při zabezpečování rozvoje a výstavby města se řídí zásadou, že rozvoj města Brna jako význam-

ného průmyslového a sídlištního centra Československé socialistické republiky, sídla mezinárodních veletrhů a kulturního a politického střediska Moravy je důležitým zájmem společnosti, uplatňovaným v souladu se zájmy obyvatele města. Touto zásadou při plnění svých úkolů se řídí i vláda a ostatní orgány České socialistické republiky.

Péče o rozvoj města Brna

§ 7

Předním úkolem Národního výboru města Brna a obvodních národních výborů je péče o všestranný rozvoj města Brna, zejména o jeho plánovitou výstavbu, o vytváření a ochranu zdravého životního prostředí, o rozvíjení služeb, o ochranu kulturních památek a o zabezpečování veřejného pořádku.

K předním úkolům Národního výboru města Brna a obvodních národních výborů náleží též péče o vytváření příznivých podmínek pro činnost orgánů a institucí celospolečenského nebo celonárodního významu, které mají v městě Brně své sídlo.

§ 8

(1) Vláda České socialistické republiky vytváří předpoklady pro účast a pomoc svých orgánů a organizací při řešení otázek rozvoje a výstavby města Brna.

(2) Ministerstva a ostatní ústřední orgány státní správy České socialistické republiky úzce spolupracují s Národním výborem města Brna při zabezpečování rozvoje města a řeší s ním všechny problémy náležející do jejich působnosti, pokud se týkají hospodářské, kulturní, zdravotní a sociální výstavby města Brna. Projednávají s Národním výborem města Brna ty části návrhů plánu rozvoje svého oboru, které se dotýkají zájmů města. Nedojde-li při této spolupráci k potřebným dohodám, rozhoduje o vzniklých rozporech vláda České socialistické republiky.

§ 9

(1) Ministerstva a ostatní ústřední orgány státní správy Československé socialistické republiky i České socialistické republiky dbají ve své činnosti zvláštností společenského významu města Brna a z tohoto hlediska projednávají s Národním výborem města Brna návrhy právních předpisů a jiných opatření dotýkajících se města Brna. Rozdílná stanoviska v otázkách zásadní povahy projedná ministr (vedoucí ústředního orgánu státní správy) s primátorem města Brna.

(2) Národní výbor města Brna koordinuje postup organizací a státních orgánů při plnění úkolů týkajících se rozvoje města Brna; přitom nezaskládá do pravomocí orgánů Československé socialistické republiky, ani orgánů České socialistické republiky.

§ 10

Orgány a organizace mohou zřizovat svá sídla na území města Brna po předchozím projednání s Národním výborem města Brna.

§ 11

(1) Ministerstva a ostatní ústřední orgány státní správy České socialistické republiky, národní výbory a organizace spolupracují s Národním výborem města Brna i při uspokojování důležitých zájmů, které má město Brno mimo své území, a svými opatřeními mu napomáhají.

(2) Jde-li o území okresu Brno-venkov, Jiho-moravský krajský národní výbor, popřípadě Okresní národní výbor Brno-venkov po dohodě s Národním výborem města Brna

- schvaluje výhledové národohospodářské studie, plány souhrnného rozvoje oblastí a územní plány,
- projednává a zaujímá společné stanovisko k investičním záměrům a projektovým úkolům na výstavbu a přestavbu průmyslových objektů a zařízení, zařízení dopravního, vodohospodářského, energetického a rekreačního charakteru a na to navazujících zařízení obchodu, zásobování a dalších služeb.

(3) Národní výbor města Brna postupuje obdobně v dohodě s Jiho-moravským krajským národním výborem při řešení otázek uvedených v odstavci 2, pokud se dotýkají zájmů okresu Brno-venkov.

Působnost Národního výboru města Brna a obvodních národních výborů

§ 12

(1) Národní výbor města Brna v úzké součinnosti s obvodními národními výbory plánuje, řídí a zabezpečuje výstavbu města a organizuje plánovitý rozvoj hospodářské, kulturní, zdravotní a sociální výstavby na jeho území. Účastní se na přípravě státního plánu rozvoje národního hospodářství, spolupracuje s ministerstvy a ostatními ústřed-

ními orgány státní správy České socialistické republiky a předkládá jim návrhy na řešení otázek dotýkajících se rozvoje města. Schvaluje plán rozvoje města Brna a v jeho rámci usměrňuje správné proporce v rozvoji města.

(2) Národní výbor města Brna řídí a usměrňuje činnost obvodních národních výborů, kontroluje je, zejména dozírá na plnění zákonů a zachovávání státní disciplíny a provádí revize jejich hospodaření. Poskytuje obvodním národním výborům vcelostrannou pomoc v jejich práci a při řešení celoměstských problémů, radí se s nimi o plnění úkolů, opírá se o jejich poznatky a projednává jejich iniciativní návrhy a připomínky. Návrhy závažných opatření připravuje a projednává s obvodními národními výbory.

(3) Národní výbor města Brna zřizuje a řídí, popřípadě spravuje organizace a zařízení, které slouží k uspokojování potřeb přesahujících rámec obvodu a jejichž řízení (správu) je účelnější a hospodárnější organizovat pro celé město.

(4) Národní výbor města Brna dále vykonává působnost náležející podle jiných zákonů a ostatních předpisů národním výborům, pokud jí tento zákon nesvěřuje obvodním národním výborům (§ 13 až 15). Na úsecích veřejného pořádku, školství, zdravotnictví, pracovních sil, kultury a informací, dopravy a vodního hospodářství vykonává státní správu, která by jinak náležela obvodním národním výborům, jde-li o věci, které mají celoměstský význam; podrobnější úpravu stanoví statut Národního výboru města Brna. Národní výbor města Brna může v něm po dohodě s obvodními národními výbory stanovit, že bude plnit v zájmu jednotné správy města i další úkoly, které by jinak náležely obvodním národním výborům, dosáhne-li se tím účelnějšího výkonu státní správy anebo lepšího uspokojování potřeb občanů a organizací.

§ 13

Obvodní národní výbory v souladu s plánovitým rozvojem města zabezpečují za nejširší účasti občanů rozvoj svých obvodů. Pečují o zvelebování a vzhled obvodů. Úzce spolupracují s Národním výborem města Brna při řešení celoměstských otázek a předkládají mu v tom směru iniciativní návrhy. Podílejí se na sestavování dlouhodobých koncepcí a plánů rozvoje města Brna a sestavují a schvalují plány rozvoje vlastního hospodářství a své rozpočty.

§ 14

(1) Obvodní národní výbory vykonávají státní správu ve věcech, které podle zvláštních předpisů náležejí místním a okresním národním výborům.

(2) Národní výbor města Brna může v dohodě s příslušnými obvodními národními výbory stanovit ve svém statutu, že některé úkoly náležející do působnosti obvodních národních výborů bude z důvodů účelnosti nebo z jiných vážných důvodů plnit některý obvodní národní výbor také na území

jiných obvodních národních výborů. Stejným způsobem může některé úkoly za své působnosti svěřit obvodním národním výborům.

§ 15

Obvodní národní výbory řídí podniky obvodního bytového hospodářství, spravují obvodní lidové knihovny a další kulturní zařízení; mohou zřizovat a řídit i další organizace a zařízení, které uspokojí převážně místní potřeby nebo které je účelnější organizovat podle obvodů.

§ 16

(1) Národní výbor města Brna a obvodní národní výbory, jejich orgány a poslanci rozvíjejí širokou organizátorskou a kulturně výchovnou činnost a vytvářejí tak předpoklady pro aktivní účast občanů na správě města.

(2) Obvodní národní výbory zřizují občanské výbory a jiné své aktivity, seznamují je s prací národních výborů, využívají jejich podnětů při plnění svých úkolů a zaměřují jejich činnost na aktivní spolupráci občanů s národními výbory.

Organizační výstavba Národního výboru města Brna a obvodních národních výborů

§ 17

(1) Do Národního výboru města Brna se volí nejméně 100 poslanců.

(2) Obvodní národní výbory stanoví počty svých poslanců se zřetelem na velikost svého obvodu, na rozsah své působnosti a se zřetelem na to, aby vytvořily pracovní schopný sbor. Přitom počet poslanců stanoví tak, aby obvodní národní výbor měl nejméně:

30 poslanců v obvodech do 5 000 obyvatel,

40 poslanců v obvodech do 10 000 obyvatel,

60 poslanců v obvodech do 20 000 obyvatel,

80 poslanců v obvodech nad 20 000 obyvatel.

§ 18

(1) Národní výbor města Brna a obvodní národní výbory zřizují výkonné a kontrolní orgány: radu, komise, komisi lidové kontroly, správní komise, odbory a jiné útvary. O zřizování svých odborů a jiných útvarů rozhoduje Národní výbor města Brna ve svém statutu podle zásad stanovených vládou České socialistické republiky; po projednání s obvodními národními výbory rozhoduje podle těchto zásad i o zřizování odborů a jiných útvarů obvodních národních výborů.

(2) Radu Národního výboru města Brna tvoří primátor města Brna, jeho náměstkyně, tajemník Národního výboru města Brna a další členové volení Národním výborem města Brna z poslanců. Rada Národního výboru města Brna má 15 až 20 členů.

(3) Primátor vykonává funkce, které podle zákona o národních výborech přísluší předsedovi národního výboru. Jako představitel města Brna má právo užívat historických primátorských insignií.

(4) Radu obvodního národního výboru tvoří předseda, místopředseda (místopředsedové), tajemník a další členové volení obvodním národním výborem z poslanců. Rada obvodního národního výboru má 8 až 15 členů.

Znak a barvy města Brna, čestné občanství a jiné pocty

§ 19

(1) Pokud není předepsáno užívání státního znaku, mohou Národní výbor města Brna a obvodní národní výbory, jakož i jimi řízené a spravované organizace užívat znaku města Brna.

(2) Jiné organizace mohou užívat znaku města jen se svolením Národního výboru města Brna.

(3) Znak a barvy města Brna a způsob jejich užívání upraví statut Národního výboru města Brna.

§ 20

(1) Osobám, které se obzvláště významným způsobem zasloužily o město Brno a jeho obyvatelstvo anebo o společenský pokrok, mír a přátelství mezi národy, může Národní výbor města Brna udělit čestné občanství města Brna.

(2) Národní výbor města Brna může významnou činnost osob, které se zasloužily o výstavbu města Brna, ocenit udělením veřejného uznání za zásluhy.

(3) Vynikající tvůrčí výkony, které obohacují lidské poznání, přispěly významným způsobem k vyřešení úkolů socialistické výstavby anebo k dalšímu rozvoji kultury města, může Národní výbor města Brna odměnit udělením Ceny osvobození města Brna.

(4) Podrobnosti o podmínkách a způsobu udělování čestného občanství, veřejného uznání za zásluhy a Ceny osvobození města Brna upraví statut Národního výboru města Brna.

Závěrečná ustanovení

§ 21

(1) Statut Národního výboru města Brna schvaluje Národní výbor města Brna na svém plenárním zasedání.

(2) Ve statutu Národního výboru města Brna se stanoví městské obvody, podrobněji se upraví uspořádání jeho orgánů, jejich působnost a vzájemná dělba práce mezi nimi, stanoví se, které odbory a jiné útvary zřizují obvodní národní výbory, dále se uvedou organizace a zařízení, které Národní výbor města Brna řídí nebo spravuje a hlavní zásady a formy účasti občanů na správě města. V rozsahu vymezeném tímto zákonem upraví

statut Národního výboru města Brna též rozdělení úkolů mezi Národním výborem města Brna a obvodními národními výbory.

§ 22

Pokud tento zákon nestanoví jinak, platí o Národním výboru města Brna a o obvodních národních výborech ustanovení zákona o národních výborech.

§ 23

[¹] Zákon č. 36/1960 Sb., o územním členění státu, ve znění zákona č. 29/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. K § 2 se připojuje odstavec 3 tohoto znění:

„[³] Město Brno tvoří samostatnou územní jednotku.“

2. V § 9 se vypouští bod 2.

[²] Ustanovení § 12 odst. 2, § 13 odst. 1 písm. d) a odst. 2, § 26 odst. 4 a odst. 5 předposlední věty zákona č. 69/1967 Sb., o národních výborech, pokud se týkají národních výborů působících v městě Brně, se zrušují.

[³] Zákon č. 38/1964 Sb., o organizaci soudů a volbách soudců, ve znění zákona č. 29/1968 Sb., se doplňuje takto:

1. K § 1 se připojuje odstavec 4 tohoto znění:

„[⁴] Na území města Brna vykonává působnost okresního soudu městský soud.“

2. K § 33 odst. 1 se připojuje další věta tohoto znění:

„Krajský soud se sídlem v Brně vykonává působnost též na území města Brna.“

3. K § 45 se připojuje odstavec 3 tohoto znění:

„[³] Soudci krajského soudu v Brně jsou voleni Jihomoravským krajským národním výborem a Národním výborem města Brna, a to na návrh příslušných orgánů Národní fronty; ze zvolených soudců z povolání zvolí na společném zasedání Jihomoravský krajský národní výbor a Národní výbor města Brna předsedu krajského soudu a jeho náměstka (náměstky) na návrh ministra spravedlnosti České socialistické republiky.“

[⁴] Zákon č. 60/1965 Sb., o prokuratuře, ve znění zákona č. 29/1968 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Ustanovení § 30 odst. 1 zní:

„[¹] Prokuratura se člení na Generální prokuraturu, jejíž součástí je Hlavní vojenská prokuratura, krajské prokuratury a městskou prokuraturu v Praze, vyšší vojenské prokuratury, okresní prokuratury, městskou prokuraturu v Bratislavě, městskou prokuraturu v Brně, obvodní prokuratury na území hlavního města Prahy a vojenské obvodové prokuratury.“

2. K § 30 odst. 2 se připojují další věty tohoto znění:

„Sídlo a obvod městské prokuratury v Brně se shoduje se sídlem a obvodem Národního výboru města Brna. Krajská prokuratura v Brně vykonává působnost též na území města Brna.“

[⁵] Zákon č. 121/1962 Sb., o hospodářské arbitráži, ve znění zákona č. 29/1968 Sb., se doplňuje takto:

K § 6 odst. 1 písm. b) se připojuje další věta tohoto znění:

„Krajská státní arbitráž v Brně vykonává působnost i pro území města Brna.“

[⁶] Zákon č. 70/1965 Sb., o Sboru národní bezpečnosti, ve znění zákona č. 29/1968 Sb., se doplňuje takto:

Do § 6 se vkládá za ustanovení o orgánech Sboru národní bezpečnosti na území hlavního města Slovenska Bratislavy další věta tohoto znění:

„Městská správa Veřejné bezpečnosti v Brně vykonává působnost okresního oddělení Veřejné bezpečnosti; krajská správa Sboru národní bezpečnosti v Brně vykonává působnost též na území města Brna.“

§ 24

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

176

Z Á K O N

ze dne 20. prosince 1968

o Kanceláři prezidenta republiky

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Úkoly Kanceláře prezidenta republiky

(¹) Kancelář prezidenta republiky zajišťuje úkoly spojené

- a) s výkonem funkce prezidenta republiky vyplývající z ústavy a z ústavních a jiných zákonů,
- b) s politickou a veřejnou činností prezidenta republiky,
- c) s výkonem funkce prezidenta republiky jako vrchního velitele ozbrojených sil,
- d) s vyřizováním dopisů a podnětů, se kterými se obrací občané a instituce na prezidenta republiky nebo jeho kancelář.

(²) Kancelář prezidenta republiky spravuje Pražský hrad a jeho přidružené objekty a pečuje o ně, jakožto o sídlo prezidenta republiky a významnou historickou památku našeho lidu. Provádí památkovou péči, technickou a stavební správu těchto objektů.

Organizace Kanceláře prezidenta republiky

§ 2

(¹) V čele Kanceláře prezidenta republiky stojí státní tajemník prezidenta republiky, kterého jmenuje a odvolává prezident republiky.

(²) Státní tajemník prezidenta republiky je oprávněn se zúčastnit schůzí vlády Československé socialistické republiky.

(³) Z výkonu své funkce je státní tajemník prezidenta republiky odpovědný prezidentu republiky.

§ 3

Úkoly spojené s funkcí prezidenta republiky jako vrchního velitele ozbrojených sil zajišťuje Vojenská kancelář prezidenta republiky. V čele této kanceláře stojí náčelník, kterého jmenuje a

§ 4

odvolává prezident republiky a který je také prezidentu republiky přímo podřízen.

(¹) Prezident republiky jmenuje a odvolává vedoucí pracovníky Kanceláře prezidenta republiky.

(²) Vnitřní organizaci Kanceláře prezidenta republiky a jejích účelových zařízení, jakož i okruh pracovníků, na něž se vztahuje odstavec 1, stanoví se souhlasem prezidenta republiky státní tajemník prezidenta republiky v organizačním řádu Kanceláře prezidenta republiky.

(³) Vnitřní organizaci Vojenské kanceláře prezidenta republiky určuje prezident republiky rozkazem.

(⁴) Při obsazování míst v Kanceláři prezidenta republiky je třeba dbát zastoupení občanů obou republik.

§ 5

Oprávnění Kanceláře prezidenta republiky

K plnění svých úkolů může si Kancelář prezidenta republiky vyžadovat od státních orgánů zprávy a vysvětlení ve věcech spadajících do oboru její působnosti.

Závěrečná ustanovení

§ 6

Výši platu státnímu tajemníkovi prezidenta republiky určuje prezident republiky podle zásad stanovených pro vedoucí federálních orgánů státní správy.

§ 7

(¹) Zrušuje se zákon č. 654/1919 Sb., kterým se zřizuje Kancelář prezidenta republiky.

(²) Nedotčeno zůstává vládní nařízení číslo 55/1954 Sb., o chráněné oblasti Pražského hradu.

§ 8

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

177

Z Á K O N

ze dne 20. prosince 1968

o věrnostním přídatku horníků

Národní shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

V uznání a ocenění věrnosti hornické práce poskytuje se pracovníkům v hornictví a hornickým učňům věrnostní přídatek horníků (dále jen „věrnostní přídatek“).

§ 2

(1) Věrnostní přídatek se poskytuje v podnicích, závodech a provozech, jejichž předmětem činnosti je těžba a úprava uhlí, radioaktivních surovin, rud a některých dalších vyhrazených nerostů těžebním hornickým způsobem, výstavba provozních děl a zařízení pro těžbu těchto nerostných surovin, jakož i v podnicích, jejichž předmětem činnosti je vyhledávání a průzkum ložisek (dále jen „hornické organizace“); výčet dalších vyhrazených nerostů těžebním hornickým způsobem schvaluje vláda Československé socialistické republiky.

(2) V hornických organizacích se poskytuje věrnostní přídatek pracovníkům, pokud pracují přímo v hornickém provozu nebo zabezpečují jeho technickou nebo ekonomickou přípravu, řízení a organizaci. Okruh těchto pracovníků podle pracovních činností, popřípadě povolání se blíže vymezí v kolektivní smlouvě. Ve výjimečných a odůvodněných případech lze okruh těchto pracovníků rozšířit. Rozšíření okruhu na pracovníky provádějící hornickou technologii výstavbu a údržbu podzemních děl nehornických provozů schvaluje vláda Československé socialistické republiky.

(3) Věrnostní přídatek se poskytuje také

- a) báňským záchranářům z povolání;
- b) pracovníkům strojírenských organizací, pokud trvale provádějí údržbu přímo v hornických provozech;
- c) pracovníkům výzkumných ústavů, pokud trvale pracují na výzkumných pracovištích v podzemí (včetně pokusných štů);
- d) dlouhodobě uvolněným funkcionářům a pracovníkům orgánů příslušných odborových svazů a báňským inspektorům vykonávajícím vrchní dozor podle horního zákona*), pokud k výkonu těchto funkcí přešli přímo z pracovišť, kde by jim věrnostní přídatek příslušel podle jiných ustanovení tohoto zákona.

§ 3

Nárok na věrnostní přídatek vzniká po třech letech trvání nepřetržitého pracovního poměru v téže organizaci (dále jen „čekací doba“). U pracovníků, kteří jsou podle rozhodnutí státní zdra-

vovní správy z důvodů preventivní zábrany vzniku chorob z povolání po uplynutí stanovené doby převáděni na jiné pracoviště, se čekací doba zkracuje na polovinu. Hornickým učňům přísluší věrnostní přídatek po uplynutí prvního roku učební doby.

§ 4

(1) Věrnostní přídatek se poskytuje zásadně v těchto ročních částkách:

- a) pracovníkům trvale pracujícím v podzemí (včetně báňských záchranářů z povolání), na lomech a skrývkách a na povrchových pracovištích, kde dochází k bezprostřednímu styku s koncentrátem uranové rudy, jakož i pracovníkům, kteří z uvedených pracovišť přešli podle § 2 odst. 3 písm. d), v rozpětí 800 až 3800 Kčs;
- b) ostatním pracovníkům v rozpětí 800 až 2300 Kčs;
- c) hornickým učňům po úspěšném ukončení každého učebního roku v rozpětí 100 až 300 Kčs.

(2) Výše věrnostního přídatku podle obtížnosti a rizikovitosti vykonávané práce a podle délky trvání nepřetržitého pracovního poměru se stanoví v kolektivní smlouvě v rámci rozpětí sazeb uvedených v odstavci 1 a v hornických organizacích ve výjimečných a odůvodněných případech i nad toto rozpětí.

§ 5

(1) Věrnostní přídatek se vyplácí ke Dni horníků za období hornického roku (od 1. července do 30. června).

(2) Pro vznik nároku na věrnostní přídatek je rozhodující splnění čekací doby a dalších podmínek stanovených v kolektivní smlouvě k 1. červenci příslušného roku. Při skončení, popřípadě vzniku pracovního poměru v průběhu hornického roku náleží pracovníkovi za každý ukončený kalendářní měsíc trvání pracovního poměru 1/12 příslušné roční částky.

(3) Věrnostní přídatek se nekrátí za dobu trvání překážek v práci, jestliže má pracovník za tuto dobu podle příslušných předpisů nárok na náhradu mzdy nebo peněžité dávky nemocenského pojištění, popřípadě na stipendium poskytované hornickou organizací. Při překážkách v práci bez nároku na náhradu mzdy a při neomluveně zameškané pracovní době (směně) krátí se věrnostní přídatek za podmínek a způsobem stanoveným v kolektivní smlouvě.

§ 6

(1) Do doby trvání nepřetržitého pracovního poměru v téže organizaci se započítává pracovní-

*) Zákon č. 41/1957 Sb., o využití nerostného bohatství (horní zákon).

kům konajícím v hornické organizaci povolání, pro které byli vyučeni, též doba učebního poměru. Do doby trvání nepřetržitého pracovního poměru se rovněž započítává doba, po kterou pracovník přerušil zaměstnání v hornické organizaci v důsledku

- a) politické, národnostní nebo rasové persekuce, účasti v odboji a služby v ozbrojených silách spojeneckých armád v době nesvobody;*)
- b) nezákonných rozhodnutí, byl-li pracovník rehabilitován;
- c) výkonu veřejné funkce.

(2) V kolektivní smlouvě mohou být uvedeny i další doby, které se započítávají do doby nepřetržitého pracovního poměru v hornictví, zejména doba, po kterou nebyl pracovník zaměstnán v hornické organizaci v souvislosti s výkonem základní (náhradní) vojenské služby, doba dříve odpracovaná v hornické organizaci, doba úspěšně ukončeného studia na odborných a vysokých školách nebo doba zaměstnání v hornictví v zahraničí.

§ 7

(1) Pracovníku převedenému v důsledku pracovního úrazu nebo nemoci z povolání (ohrožení touto nemocí) na pracoviště s nižším rozpětím sazby věrnostního přídatku náleží věrnostní přídatek, který by mu příslušel na jeho původním pracovišti. Stejný nárok má pracovník, který byl převeden po 20 letech práce v hornictví na pracoviště s nižším rozpětím sazby věrnostního přídatku.

(2) Pro pracovníky uvolněné z hornické organizace v důsledku pracovního úrazu nebo nemoci z povolání (ohrožení touto nemocí) platí zvláštní předpisy.**)

§ 8

Věrnostní přídatek se nezapočítává do základu pro výpočet peněžitých dávek nemocenského pojištění a do průměrného výdělku (§ 275 zákoníku práce č. 65/1965 Sb.)***)

§ 9

(1) Náklady na věrnostní přídatek podle § 4 odst. 1, popřípadě podle § 2 odst. 2 poslední věty, jsou součástí nákladů nevýrobní povahy a v rozpočtových organizacích součástí nákladů na ostatní výplaty fyzickým osobám. Poskytuje-li se věrnostní přídatek podle kolektivní smlouvy dalším pracovníkům (§ 2 odst. 2 věta třetí) nebo nad rozpětí

stanovené v § 4 odst. 1, hradí se náklady z rozdělení hrubého důchodu a v rozpočtových organizacích z prostředků pobídkového fondu. Z těchto zdrojů může poskytnout věrnostní přídatek podle tohoto zákona i jiná organizace, než je uvedena v § 2, stanoví-li to kolektivní smlouva.

(2) Náklady na věrnostní přídatek funkcionářům a pracovníkům odborových orgánů (§ 2 odst. 3 písm. d)] se hradí z prostředků hornické organizace, ze které pracovníci přešli k výkonu této funkce.

§ 10

V zájmu jednotného postupu při podrobnějším vymezení podmínek pro poskytování věrnostního přídatku podle tohoto zákona mohou hornické organizace v dohodě s příslušnými odborovými orgány dohodnout jednotné zásady a zahrnout je do kolektivní smlouvy.

§ 11

(1) Pracovníkům, kteří měli podle dosavadních předpisů nárok na věrnostní přídatek a podle tohoto zákona nesplňují podmínku čekací doby, náleží věrnostní přídatek v nejnižších částkách sazeb podle druhu vykonávané práce do doby, kdy jim vznikne nárok na věrnostní přídatek podle tohoto zákona.

(2) Ke Dni horníků 1969 se vyplátí věrnostní přídatek ve výši poloviny ročních částek stanovených v kolektivní smlouvě.

§ 12

Zrušují se:

1. vládní nařízení č. 21/1952 Sb., o věrnostním přídatku horníků;
2. vyhláška č. 155/1952 Ů. l., kterou se vydávají podrobné předpisy k provedení vládního nařízení o věrnostním přídatku horníků ve znění vyhlášky č. 16/1965 Sb.;
3. výnos ministerstva hornictví ze dne 1. dubna 1967 č. 10, o některých úpravách v poskytování věrnostního přídatku horníků (reg. v částce 17/1967 Sb.).

§ 13

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. února 1969.

Svoboda v. r.

Smrkovský v. r.

Ing. Černík v. r.

*) Zákon č. 255/1946 Sb., o příslušnících československé armády v zahraničí a o některých jiných účastnících národního boje za osvobození.

**) Výnos ministerstva práce a sociálních věcí a ministerstva hornictví ze dne 1. října 1968 č. j. XI-1134/1.10. 1968 a 42.3/3468/2475 (reg. v částce 45/1968 Sb.).

***) Zápočet věrnostního přídatku do hrubého výdělku pracovníka pro účely důchodového zabezpečení upravují předpisy o sociálním zabezpečení.